

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Végh Ottó

Tár

385.859

Cím: **ÚJABB KÉZFOGÁS A FÖLD ALATT**

Kilenc nappal előbb ért össze a Rákóczi-úti és Baross-téri alagút

Hely:

Idő:

" 1953 "

Forrás:

Műsz. Lapok

Személy:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám:

Közp. nyomt. XX. cs. 2.

A földalatti építkezés Rákóczi-úti és Baross-téri munkahelye vállalta, hogy november 6-án találkoznak a föld alatt. A versenyszerződésben megszabták azt is, hogy a divatesernoki vágásoknak napi 1.35 métert, a Baross-térieknek napi 1.80-at kell előremenniök. De túlszárnyalták a papírszámítást.

Csütörtökön délelőtt már hiába cseng a telefon a két telep irodáiban, senki sem emeli fel a kagylót, a szobák üresen tántonganak. Főépítésvezetőtől műszakvezetőig, mindenki lekötött a kesztonba, ahol néhány napja különös, idegen zajok hallatszanak, sőt az alagút végén, körülbelül a Debrecen-étterem alatt, már a léghalapácsok zörejét is tisztán hallani odaátról. A Baross-tér felől 3.20-as kis tübbingek védelmében jöttek előre a vágások, de a Rákóczi-útiak sem tudták tétlenül nézni a pajzs lassú haladását. Ezért a pajzs előtt ők is kis folyosón indultak előre. Ekkor már nem a napi 1.80-as előrelőréstől volt szó: a közelgő nagy esemény lelkesítő hatása, felfokozott munkakedve gyakran napi 2.50 métert is eredményezett. És most, ezekben az órákban már csak vékony fal választja el őket egymástól.

Ferenczi Sándor, aki brigádjával a tübbingek védőszárnyai alatt nyomul előre, most egy pillanatra kifújja magát: bizakodó tekintettel simogatja végig fúrója hegyét:

— Na, komám, néhány perc múlva talán már a Baross-tériek levegőjét szívod.

A szép számmal összegyűlt »ünneplő sereg« izgatottan li-

gyeli, amint fellábat a meredek falnak támasztva, újra ráfekszik puskájára s az belehasít a kemény, agyagos földbe. A feszült esendben csak a fúrópuska dübörgése hallatszik.

Délután 14 óra 30 perc.

A falból váratlanul kibújik a Baross-tériek fúrójának hegye: versenytársuk, a Kalicska-brigád, egy gondolatlan megelőzte őket! A Rákóczi-útiak nevelve ugrálnak el helyükről, mert tudják, mi következik. Sziszegő hangon tör át a levegő a vékony lyukon, mint mikor Odüsszeusz társai megfúrták Aeolusz szélzsákjait s a kiszabadult szelek elragadták hajóikat. Hatalmas porfelhőt kavart fel a légnomáskülönbség okozta szél. Átfúj a lyukon. Ezért »menekültek« a vágások.

Amint kiegyenlített a légnomás, nekifognak a »rókalyuk« kiszélesítéséhez és mint-

ha tükröt emeltek volna a rés elé, a túloldalról ugyanolyan szélesen mosolygó, porlepte arcok tűnnek elő.

S míg a két oldal vágárai egymáshoz átkapaszkodva ölelik-csókolják egymást, Lakner Dénes és Csépké Csaba főépítésvezetők a telefonhoz rohannak:

— Megtörtént a lyukasztás! — lihegik a kagylóba.

Azután bemérik, ellenőrzik a helyes irányt és megbeszélik a további feladatokat.

A Rákóczi-úti fúrópajzs a mérések után tovább folytatja útját, gyomrában a már elkészült kis folyosóval, hogy szabályosá szélesítse az alagutat egészen a Baross-téren épülő állomásig.

Végh Ottó

Budapest nyomda, Gerlőczy-u. 2. — 14806/51